

گفت و گو با علی انصاریان، فوتbalیست و بازیگر در سالروز تولدش

حالم را بامادرم خوب می کنم

▪ خوبی گفت و گو باعلى انصاريان اين است که جواب های سربراست می دهد و اهل خود سانسوری و اين که حرف های پيچیده بزند نيسیست. نه كتابی صحبت می کند و نه خودش را در لاه لای كلمات پنهان می کند. جواب هایش ته ذهن شن را شکار می کند و شخصیت واقعی انش را همان شخصیت که مقابله دوربین هم نشانش می دهد، چه وقتی سریال و فيلم بازی می کند یا در برنامه های مانند دورهمی حاضر می شود یا اجرای برنامه ای را به عهدہ می کرید. حالا دیگر همه می دانند این فوتولالیست، مجری و بازیگر به شدت مادرش را درست دار و بعد از گذشت حدود ۱۰ سال از فوت پدرش، این اتفاق را ساخت ترین و تکان دهنده ترین رویداد زندگی انش می داند. امروز علی انصاريان وارد ۴۳ سالگی می شود. با او هم صحبت شدم تا ز خودش برایمان بگوید و این که در ده چهارم زندگی، چشم اندازش چیست. جواب هایی که داد بامزه و در عین حال ساده و بی شیوه بپله بود.

امیده‌مهدی نژاد

طنزنویس

گرامی داشت و در زندگی زناشویی و فعالیت‌های اجتماعی و تعامل با خانواده و وسستان این متدها و آموزه‌هارا به کار می‌بست، بر تربیت فرزند نیاز همین متدها و آموزه‌هارا به کار می‌بست و متدها و آموزه‌های سنتی را مورد تقدیر قرار می‌داد، روزی در آشپزخانه مشغول نوش کردن پاکست و پختن ماکارونی بود که فرزند هشت ساله اش که کلاس آنالیشن تمام شده و تبلت خود را خاموش کرد چه بود، نزد وی بفت و گفت: ماما! ماما! چه بفرزندم؟ فرزند گفت: من از کجا آمدم؟ ماما! که تو قع نهانی سوالی را در چنین سنی از فرزند خود داشت، به متدها و آموزه‌های علمی و اوان شناسی فکر و سپس احساس کرد اکنون میان آن است که مسائل مربوطه را برای فرزند خود بازگو کند، چرا که بر اساس متدها و آموزه‌های علمی و روان‌شناسی هرگاه برای فرزند رهبره از زندگی سوالی درباره مسائل مربوطه پیش بیاید، پدر و مادر باید به آن پاسخ گویند و اگر نگویند ممکن است فرزند خودش را اینترنت فلان کند. پس ماما پاکست را پاوز نزیر ماکارونی را خاموش کرد و فرزندش را روی ییمکت میز آشپرخانه نشاند و روبه روی وی شیست و ناگفته‌های ازدواج و تولد و به دنیا مددن بچه را به زبان ساده برای فرزند خود شرح اد. وی پس از پایان توضیحات از فرزند خود که از این بازویه صورت مبهوت به وی نگاه می‌کرد، پرسید: خب، حالاچی شد که این سوال اپرسیدی؟ فرزند گفت: همکلاسی ام سینا بفت از همدان آمد است، من خواستم ببینم من از کجا آمدم. در این هنگام مادر نخست به روبروی وار نگاه کرد و سپس از روی نیمکت شپرخانه بخاست و پاکست را پلی و زیر ماکارونی را روشن کرد و از فرزندش خواست اهات اتاقش برود و به چیزی فکر نکند و فعلاً گاموش باشد.

لدت می برم. با افراد خانواده ام خیلی حال می کنم.
با دوست نام خوش می گذرانم و سفر می روم. زندگی
سیاه و تلخی زیبادارد، اما من سعی می کنم
خوبی ها و روشنی ها را بینم.

از اکریبی پول باشید با هم خوش می گذرد؟
من آن قدر بی پولی دیده ام که حد و اندازه ندارد.
نصف روز می رفتم سرکار و بعد از ظهر می رفتم
فوتبال. گرسنگی هم زیاد کشیده ام. خیلی وقت ها
جیبم خالی بود با پنج تابلیت اتوبوس از میدان
خراسان می رفتم سید خندان برای بازی فوتبال و
برمی گشتیم خانه.

این که ازدواج نمی کنید برای وابستگی بیش از
حد به مادران است؟
خیلی وابسته ام. تا ۳۵ سالگی تصمیم داشتم
ازدواج کنم، اما دو سال کامل در گیر بیماری پدرم
بودم. خدرا شکر در آن دوره نوکری پدرم را کردم.
او در گیر سرطان شد و روزهای سختی را سپری
کردیم. بعد از فوت پاپا، دو سه سالی طول کشید
تا تو انسجام خودم را جمع و جور کنم. موهایم بعد از
فوت پاپا سفید شد. تصمیم گرفتم حالم را با مادرم
خوب کنم. ازدواج برای من سخت است، چون
نمی دانم آن خانم با مادرم چگونه رفتار خواهد کرد.
برخی اوقات فکر می کنم آیا زنی هست که بتواند
حجم عشق من به مادرم را درک و باما درم کاما
محترمانه رفتار کند. برای همین است که دچار
تدبیدم ازدواج کنم یانه.

در شبکه های اجتماعی درباره ازدواج شما خیلی
شایعه است ...
واقعاً چرا این جویی می کنند. مگر من چند تازن
گرفتم. یک کنسرت با مادر و خواهرم رفتم بعد از آن
همه جا پر شد علی انصاریان ازدواج کردند ...

[۱] متوالید مردمه هستند. به صفاتی که به متولدان این ماه می‌دهند، اعتقادی دارید؟ مثلاً تیرماهی‌های مغروز یا همیشه موفق و...

[۲] نه، موافق نیستم که روز، ماه و سال تولد در شخصیت آدم‌ها تاثیرگذار است. زندگی پر از روزهای خوب و بد است که ببطی به ماه و روز تولد ندارد.

[۳] می‌گویند مردمها بعد از ۴ سالگی، وارد فاصله‌گشتنی شوند، بعد از ۴ سالگی اتفاق خاصی در زندگی شمارخ داده که با قبل تراهنگافت داشته باشد؟ نه (می‌خنند) هیچی تغییر نکرد. نه انتخاب‌هایم، نه سبک زندگیم.

[۴] شاید هنوز ۴ سالگی را پشت سر زنگشته‌اید؟ شاید، مثلًا تاریخ شناسنامه را اشتباہی ثبت کرده‌اند.

[۵] چشم اندازی برای آینده دارید؟ نه! بزرگ‌ترین حسنی که دارم این است که در اکنون و حال زندگی می‌کنم. یادگاری‌هایم به همین لحظه که نفس می‌کشم، فکر کنم و نهایت استفاده را از آن ببرم. الان دارم صورت ماه مادرم را می‌بسم و از تماشای اولدت می‌برم. همین برامی کافی است. گذشته را دوست ندارم، چون پدرم را حدوء! سال قبیل از دست دادم و بعد از آن دیگر به آینده و حتی روز بعد هم فکر نکرم، فقط همین لحظه.

[۶] زندگی در زمان حال و اکنون که تفکری عارفانه و عادت ما شرقی‌هاست. امایه‌های حال باید برنامه‌ریزی درازمدتی برای زندگی داشته باشی.

[۷] من «سال است در آن» زندگی می‌کنم. سه سال بعد از فوت پدرم، دایی‌ام را از دست دادم و دو سال بعدترش مادریزگرم را از دست دادم. وقتی عزیزانت را زدست می‌دهی، نگاهت به زندگی و برنامه‌ریزی برای آینده تغییر می‌کند.

[۸] حالت‌های دیگر دارند. نهان‌کارم خواندن آنها همان‌طوری است که شاکی‌اش که...

هفته عمه و عموم بچه هایشان هم آمدند.
بودیم و یک خیاط درنیشت و دوتواره
فیدیمشکی رنگ شده توردار از صبح تا
شب فوتیل بازی کردن. آن شب که پدرم از
лас آمد گفت فردا دسته جمعی برویم
رک؛ یکی از بزرگترین پارک های شیراز.
تینم پارک هنوز بساط زیرانداز و کلمن و
بزه و هندوانه را پنهن نکرده بودیم که آن
توانه معرفو را دیدم. شماها شاید یادتان
شد. قدیم ترها یک همو می دیدی گوشه شهر
استوانه چوبی قامت راست کرده و بعد
لوی پارچه نویسی بلا می رفت که: دیوار
گ... هیجان را جبری کنید. یک موتور سوار
دیوار گاز می داد و توا پله ها بالا می رفتی
ز بالای دیوار می دیدی اش و در دلت قند
می شد. من پولی نداشتمن که بروم بالا و
خط صدای موتور جذب کرده بود. در همین
رورادار گم شدم. تقریبا تمام طول روز را گم
دم و نمی دانستم کجای پارکم و آهها
ساییدن؟ اقتاب داشت پایین می رفت که پیدا
دم. یعنی پیدایم کردن. مادرم بغلم کرد.
خرم خواباند توی گوشم. مادرم هنوز که هنوز
ست می گوید تاخ ترین روز عمرم بود. چون
خبر بودم. همان اول صبح جنازه ات را
دادند دستم خیلی راحت تر بود تا این که
بر وز مثل مرغ نیم کشته بپیر بنم. رسانه
شده از برگشتن حاج احمد متولیان. دلم
می آید کلمه شهید اول اسمش بگذارم.
بری، هم تلح و هم شیرین. هم این که
ارایش و هم این که دیر زیا زود بپیکرش
وی خاک وطن آرام می گیرد. حاج احمد

بوق، اشغال، یا عمدان صالح،

شروع معمولی نامه‌های ایمان؟ ای نامه که می‌روی به سویش از جانب من ببوس رویش... البتہ برای کسانی که اشکال شرعی نداشته باشد.
آخرین بار که گردستید؟ نمی‌دانیم چرا دیگر اشکمان درنمی‌آید. باید برویم و یک فیلم هندی نگاه کنیم.
تخمین مورچه‌هایی که در کودکی کشته‌اید؛ بچه که بودیم، می‌گفتند اگر کسی مورچه بخورد دچار فعل و انفعالات فیزیکی پرسو و صدامی شود. با دوستان مورچه‌ای را لای نان گذاشتیم و به خود گدای کوری دادیم. اما هرچه منتظر ماندیم، اتفاقی نیفتاد.
اگر صد میلیون پول داشتید چه می‌کردید؟ حرکات موزون انجام می‌دادم.
دهست دارید و سنگ قبّتاً، چه بنمی‌ستد؟ گیست، ممنه (صفحه ۵)

دیلمات‌های یوده‌شده ارائه

زنده‌اند

سخنگوی وزارت خارجه با الشاره به فرارسیدن هجدهمین سالگرد ریوده شدن چهار نفر از دیپلمات‌های ایرانی در لبنان تصریح کرد: «شواهد متعدد حاکی از زنده بودن اتباع ریوده شده و انتقال آنها به فلسطین اشغالی است. حمیدرضا آصفی افزود: از سازمان‌ها و مجامع بین‌المللی، تمامی دولت‌ها و به ویژه دولت لبنان می‌خواهد از امکانات خود برای وادار کردن رژیم صهیونیستی به اجرای مفاد حقوق بین‌المللی بشردوستانه استفاده کند.

بین‌الملل است به فراموسی سپرده سود.

دل پیرو: نابود شدم

و نفر در پایان بازی فرانسه و ایتالیا (مسابقات یورو ۲۰۰۰) بیش از بقیه ناراحت به نظر می‌رسیدند. الساندرو دل پیرو و دیمتریو آلبرتینی. البرتینی به پیرس پاسداد تا و توب را برای ترکه گزه بفرستد و گل دوم فرانسه رقم بخورد. هیچ عنوان حال خوبی نداشت. دل پیرو بازیکن تعویضی زوف که در نیمه دوم به میدان آمد، سه موقعیت عالی ایتالیایی‌ها را هدر داد تا آه انها همه بلند شود. شاید اگر دل پیرو، یکی از آن سه بخت مسلم راتبدیل به گل می‌کرد حال ایتالیایی‌ها شاد و خندان نوسه برام می‌زدند. دل پیرو گفت: من نایود شدم. من دو بخت عالی و تک به تک را زدم. من باعث شدم ایتالیا از هم بپاشد. این شکست برای ما بسیار تلخ بود. (صفحه ۱۱)

گفت و گو با شهاب حسینی وقتی معروف نبود

فرخی است. حسینی در گفت و گو با جام حم گفت: متولد سال ۵۲ هستم و در رشته روان‌شناسی تحصیل کرده‌ام. از سال ۷۰ فعالیت در تئاتر را شروع کردم و چند کار برای جشنواره‌های دانشجویی انجام دادم. سال ۷۳ وارد تلویزیون شدم که در مرحله اول تجربه‌های موفقی نداشتیم. با ورود به رادیو در برنامه‌هایی مانند صدای ما، دو نیمه سیب و گلبانگ شادی بازی کردم و بعد اجرای برنامه اکسپریشن راهی عهدگه گرفتم. اجرای برنامه‌های رنگ صحیح و برق پرپرا را هم در کارنامه خود دارم.

وی درباره اجرای گفت: با روایه‌ام زیاد سازگار نیست. زمانی که بازی می‌کنم راحت‌ترم و فکر‌می‌کنم بهر می‌توانم عمل کنم. حسینی درباره حضورش در سریال خانواده محظوظ گفت: تمایل داشتم بدانم واقع‌ام تو ایام بازیگر خوبی باشم یا نه؟ متوجه شدم تفاوت‌های زیادی بین بازیگری و اجرا وجود دارد. ادراجه حسن ثابت و یکتا خواست است، اما در نمایش و صحنه هر لحظه حس متفاهمت بازیگرها بود. (صفحه ۳۴)